

Etkisiz Eleman

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 11 Ekim 2013

Neden hayatta sürekli bir şeyler yolunda gitmez ki. Genelde mi yoksa kişiye dair mi ve ne çok şeyi gizler insanoğlu, bilinmeyen ve söylenmeyen ne çok şey vardır kim bilir...

İlk bakışta ne güzel, ne farklı sergiler kendini karşınızdaki: Hiçbir eksikliği, hiçbir kusuru ya da hiçbir sorunu yokmuşçasına. Arada da süslü püslü sözler aksettirir, kimi zaman bir iyilik meleği görüntüsünü de hiç eksik etmez. Belli kalıplar, sözde samimi ama gerçek anlamda farklılık sergileyen anlamsız tutumlar. Öyle ki uyguladığı imaj çalışması her ne ise, kamufle eder gerçek yüzünü.

Oysa öğretilen, benimsenen ilkeler gündelik yaşantıda pratiğe geçirilememekte ve sonuçta iki arada bir dereye sıkışıp kalmak kaçınılmaz.

Öylesine ince çizgiler vardır ki farklılık arz eden. Netice itibariyle her şey yanlış algılanmaya oldukça müsaittir. Samimiyet ve ciddiyet arasındaki denge rahatlıkla kayabilmektedir örneğin. Bir bakmışsınız ki; içten bir tutum farklı yönlere çekilebilmekte iken, sergilediğiniz ciddi tavırla da bir bakmışsınız ki soğuk, kibirli, ukala damgası yemişsiniz.

Kısaca, içten yaklaşımların yanlış telaffuz edildiği ve çorap söküşü gibi gelen türlü türlü anlaşılabilir davranışlar. Grup psikolojisinin de etkisi asla göz ardı edilmemeli. Ortak kabul gören her ne ya da her kim ise ve hele hele sonradan katılmışsanız ilgili gruba, işiniz hayli zor.

Cinsiyet, yaş ya da eğitim düzeyi ne olursa olsun, olmadı mı olmuyor. Belki tek kurtuluş kaçış olarak da gözükse de, bu aslında kaybetmekle eş değer zira olan gidene oluyor her daim, geride kalanlar yollarına devam ediyorlar her halükarda.

Anlaşılması zor bir durum. Sessiz kalmak bir çözüm gibi gözükse de çoğunlukla çözüm getirici bir süreç değil. Coşup gürlersen de bu sefer, antipati toplamak çok olası.

Grup dinamikleri kendi arasında öylesine güzel bir uyum sergilemekte ki, müdahale ters tepebilmekte.

Büyük ihtimalle, ilintili kişinin kişilik yapısı ile orantılı tüm bunlar. Duyarlı olup olmamakla oldukça bağlantılı üstelik. Aslında her şey görüldüğünden çok daha basit. Hayatın basit ve temel kurallarını kabul edip, sürece uyum sağlamanız işten bile değil. Bırakın biraz vurdum duymaz olun gitsin, biraz değişken, biraz da az hassasiyet gösterdiniz mi, su yolunu bulacaktır kısa zamanda.

Özetle, hassasiyet eşliğiniz ile ters orantı sergiliyor hayattaki duruşunuz ve de hayatı kabullenmişsiniz.

İstedigin kadar koş ideallerinin peşinde, istediğin kadar çaba göster, çitayı çok yüksek tutmayacaksın. Peki, yeterli mi; tartışılır...

Grup içinde etkisiz elemanı oynamak oldukça sıkıcı aslında. Olmadı mı olmuyor işte; zorla güzellik olmuyor.

Rezistans dayanıklı ise, aslında sorun yok ama her an kontak yapabileceği ihtimalini de göz ardı etmemeli.

Ve tabii ki, sorunun ne olduğu ya da hangi sebeplerden kaynaklandığı da ayrı bir konu.

Aslında hayatı ve sonuç sebep ilişkisini fazla irdelemeden yürümek oldukça mantıklı ve daha az kaygı verici ama yine de sorgulamadan duramıyor ki insan. Neticede kabul görmek, onay almak insanın doğasında var. Her ne kadar kurallara riayet etsen de sonuçta insan bir şekilde kendi kimliğine de bağımlı kalıyor.

Varsın olsun; ödün vermektense böylesi daha iyi.